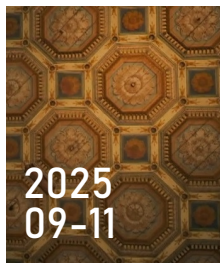

Vilniaus evangelikų reformatų parapijos
naujienlaiškis

AKIRAČIAI

Mieli parapijiečiai, vienas iš tradicinių evangelikų giesmių privalumų yra didelis dėmesys mirties ir amžinybės temai. Dešimtys mūsų giesmyno giesmių byloja apie gyvenimo laikinumą ir primena, kad visiems „žmonėms skirta vieną kartą mirti“ (Hbr 9,27). Prieš kelis tūkstantmečius ir pats Mozė 90 psalmėje apmąstė žmogaus gyvenimą bei itin bliviai konstatavo: kai kam pavyksta nugyventi ilgai, „bet tų metų dauguma – tik triūsas ir vargas; jie greitai prabėga“.

Šioje davoje savo giesmę eiluoja ir Karaliaučiaus giesmių kūrėjo S. Dacho bičiulis H. Albertas: „Šio pasaulio gyvata / Man nebepatinka; / Čia būtis

tiktai našta, / Viskas čia pakrinka“ (337, 3 posm.).

Tad kurgi viltis? Juk „Negelbės turtai, nei gražna, / Nei mokslas, menas, nei drąsa; / Nėra, krikščionie, nuo mirties / Jokios žolės; / Kas gyva, mirs ir sutrūnės“, kaip XVI a. rašė J. Leonas (354, 4 posm.).

„Kas yra tavo vienintelė paguoda gyvenant ir mirštant?“, pirmuoju klausimu savo atsakymą pradeda Heidelbergo katekizmas. Katekizmo žodžiai neskamba nei abstrakčiai, nei filosofškai, o tiesiai pasako, ko mums gyvenime iš tikrųjų labiausiai reikia; kas leidžia ištvirti patį gyvenimą ir be baimės pasitikti mirtį? Katekizmo atsakymas nuskamba šitaip:

„Kad aš kūnu ir siela, gyvendamas ir mirdamas ne pats sau priklausau, bet esu savo ištikimojo Išganytojo Jėzaus Kristaus nuosavybė. Jis brančiu savo krauju už visas mano nuodėmes tobulai sumokėjo ir išvadavo mane iš visos velnio galybės.“

Klebono žodis

Katekizmas kalba apie gelbs-
tinčią priklausomybę – priklaus-
somybę Kristui ir vienybę su
Juo: tikėjimu „esu Kristaus na-
rys, taigi Jo patepimo dalinin-
kas“ (32 kl.). Nepriklausomybė
nuo Dievo yra nuopuolio pasek-
mė, nes žmogus sukurtas būti
su Dievu ir priklausyti Jam.
Kristuje ši tvarka atstatoma.
Netenkame autonomijos, tačiau
būtent tai ir yra *geroji* naujiena.
Katekizmas šią mintį perėmė iš
J. Kalvino, kuris taip pat pa-
brėžia, kad „mes nesame sau
viešpačiai“. Mes esame „Dievo
nuosavybė – taigi turime gy-
venti Jam ir mirti vien Jam! Mes
esame Dievo nuosavybė – tad
ką bedarytume, visur turi va-
dovauti Jo išmintis ir Jo valia.
Mes esame Dievo nuosavybė –
dėl to visas mūsų gyvenimas
kiekviena savo dalele turi verž-
tis vien į Jį, kaip vienintelį
teisėtą tikslą.“

Gyvenime tenka kiekvienam pa-
sirinkti: arba Kristus yra mano
gyvenimo šeimininkas, arba aš
priklausau sau pačiam. Tik tuo-
met, kai Jėzus Kristus per Šven-
tąją Dvasią apsigyvena žmo-
gaus širdyje, ir taip šis tampa
Kristaus nuosavybė, atsiranda
tikra ramybė. Kad Kristus yra
mūsų vienintelė paguoda,
tvirtina ir 353 giesmė: „Ak,
niekas neįstengia / Išgelbėti
manęs; / *Tik tavo* kraujas
dengia / Mane nuo pražūties. /
Ramus galiu aš jaustis / *Tik tavo*
žaidose, / Jose norėčiau
glaustis / Mirties valandoje“.
Telydi ir jus ši paguoda per
visas dienas!

Kun. Holger
Lahayne

Rudens jubilatai ir sukaktuvinkai:

Irena Ivaškienė	sukaktis	09 06
Malvina Valkiūnienė	sukaktis	09 10
Simonas Raudonius	jubiliejus	10 05
Tadas Klimaševskis	sukaktis	10 25
Roberta Verbickienė	sukaktis	11 13
Gitana Valavičiūtė	sukaktis	11 14
Šarūnas Žemaitis	jubiliejus	11 14
Irmantas Janukėnas	sukaktis	11 29

Sveikiname

Parapijos komisija šiuo metu dirba tikslindama parapijos narių sąrašą, tad atsiprašome, jei kas nors liko nepamintas.

Parapijos gyvenimas

Stovykla – pasigiedojimas *Giedu giesmelę su močiute*

Bažnyčios Kauno parapijos ir kunigo Franko Van Daleno iniciatyva prieš kelerius metus buvo paruoštos apie 50 psalmių giedojimui. Pernai ir Vilniuje pradėjome sekmadienio pamaldose giedoti šias psalmes. Reformatų senjorų draugijos organizuojama stovykla padėjo toliau gilintis į psalmes.

2025 m. birželio 29 dienos pavakarę nemažas Vilniaus reformatų būrys su gen. superintendentu kun. Raimondu Stankevičiumi atidarė protestantiškų Giesmių stovyklą Levandų uoste Buikose (Šalčininkų raj.). Po oficialios dalies visi pasistiprino Levandų uosto kapitono ir mūsų parapijiečio Danuko Arlausko kepta kiaušiniene ant laužo.

Kitą dieną stovyklautojus aplankė ev. liuteronų vyskupas Mindaugas Sabutis su šeima. Dvasininkas skaitė įdomų pranešimą apie psalmes, jų atsiradimą. „Kai kurios psalmės siekia Mozės laikus, kai buvo keliaujama iš Egipto nelaisvės. Tai tūkstantmetė tradicija, išlikusi gyva iki

mūsų dienų. Šiandien mes giedame tai, ką giedojo Jėzus Kristus, Marija, Apaštalai: ‘Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną’ (Mt 26,30), ‘Paulius ir Silas ... giedojo Dievui himną’ (Apd 16,25). Be psalmių visų konfesijų krikščionys neapsieina nei per sekmadienio Mišias ar pamaldas, nei kitomis progomis – krikštynose, vestuvėse ar laidotuvėse. Psalmynas krikščioniškoms tautoms turėjo labai didelės įtakos kuriant maldas, liturgines giesmes, religines dainas ar poeziją“, – pasakojo vysk. Sabutis.

Didžioji dalis psalmių yra užrašyta Psalmynė, vienoje iš Biblijos knygų. Psalmyną sudaro 150 psalmių, iš kurių 73 priskiriamos Izraelio karaliui

Vargonininkės R. Mikalajūnienė ir
R. Šernienė

Kai kurie
stovyklos
dalyviai
Levandų uoste

Dovydui. Biblijoje yra įvairaus turinio psalmių – Dievo šlovavimo, padėkos, skundo, atgailos, maldos, gedulo, prašysčių. Nemažai psalmių buvo giedamos per pamaldas šventykloje, kitos – Izraelio tautos tremties laikais. Dalis psalmių išreiškia Izraelio tautos tikėjimą, kitos – labai individualios ir asmeniškos. Visas žmogaus gyvenimas yra susietas su psalmėmis.

Psalmių vertimai į įvairias kalbas pradėjo plisti Reformacijos laikotarpiu. Šios religinės giesmės naudojamos katalikų ir protestantų (liuteronų, reformatų) liturgijoje. Pirmieji pilni psalmių vertimai į lietuvių kalbą bei parafrazės, pritaikytos liuteronų liturgijai, paskelbtos Martyno Mažvydo leidiniuose (Katekizme, 1547 m., ir Giesmyne, 1566–1570 m.). Pirmasis visas psalmes į lietuvių

kalbą išvertė Jonas Bretkūnas. Jas paskelbė Jonas Rėza 1625 m.

Jonas Kalvinas taip pat brangino psalmes. Ženevos reformatorius buvo įsitikinęs, kad psalmės moko ir įkvepia tikrą pamaldumą. Jo Psalmyno komentaras užima net penkis tomus. Įvade Kalvinas rašo: „Nėra kitos knygos, kurioje mums būtų taip puikiai mokoma, kaip teisingai garbinti Dievą.“ Reformatorius anksti siekė įvesti psalmių giedojimą bažnyčios pamaldose. 1542 buvo išleistas pirmas Ženevos psalmynas – eiliuotos psalmės su gaidomis. Po dvidešimt metų visos psalmės buvo paruoštos giedojimui.

Vyskupo M. Sabučio pasakojimą apie psalmes pajavairindavome giedodami psalmes iš liuteronų giesmyno *Krikščioniškos giesmės*. Mokytis naujų kauniečių

paruoštų psalmių padėjo parapijos vargonininkės Rasa Šernienė ir Rasa Mikalajūnienė. Giedojome įvairias psalmes ir gyvai jas aptarėme remdamiesi Šv. Rašto eilutėmis. Nors psalmės sukurtos daugiau nei prieš 3 tūkst. metų, jos yra „gyvos“ ir šiandien.

Paskutinę Giesmių stovyklos dieną praleidome geriau pažindami kelis Vilniaus rajono kultūros paveldo objektus. Mus svetingai sutiko Šumsko, Laukininkų dvaro šeimininkas Ramūnas Abukevičius. Jis turiningai papasakojo jau atgimstančio dvaro istoriją, nes ši vieta su rūmais ir kitais pastatais prieš keletą metų buvo labai liūdnos būklės... Vėliau mūsų laukė Vladislavo Sirokomlės muziejus Bareikiškėse. Gidas Olegas įdomiai

pristatė poetą, dramaturgą, keliautoją Vladislavą Sirokomlę, kuris gyvendamas šiame dvarelyje sukūrė daugiausiai savo darbų.

Šio projekto stovykla – pasigiedojimas Giedu giesmelę su močiute iniciatorė ir viena iš rengėjų buvo mūsų aktyvi parapijietė Dalija Gudliauskienė, kuri parašė projektą ir gavo finansavimą iš evangelikams skirto Gustav Adolf Werk fondo (Vokietija). Dalija rugpjūčio 17 dieną netikėtai iškeliavo pas Viešpatį. „Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!“ (Jn 14,27)

Viktorija Liauškaitė

Konfirmacija

Per konfirmacijos pamaldas birželio 29 d. trys jaunuoliai patvirtino savo tikėjimą į Jėzų Kristų ir buvo priimti į ev. reformatų bažnyčią bei Vilniaus parapija: Justas Ridikevičius, Justinas Turčak ir Liudvikas Lahayne. Sveikiname!

Kun. Tomas apie Daliją, savo tarnystę ir parapijos istoriją

Studijavau ne bažnyčios siuntimu, bet savo paties išsilavinimui evangelišką teologiją Klaipėdos universiteto Teologijos centre. Studijuodamas iš savo tetų buvau girdėjęs, jog reformatai, esą, pykstasi. Tuomet save laikiau „nekonfesiniu humanistu“ ir iš aukšto pagalvojau, jog toks reformatų elgesys nėra dvasingas. Tetos liūdnam paaiškino, jog visoje Lietuvoje nėra nei vieno evangelikų reformatų kunigo. Vilniaus parapija esanti draugiška, bet nesugeba nieko rimto nutarti, nes nuomonės dažnai lieka skirtingos. Susirinkimuose parapijiečiai karščiuojasi ir kalba pakeltais balsais, jiems labai trūksta bažnytinės teisės ir teologijos žinių. Man dėl to galvos visai

Kun. Tomas Šernas apie 2010-uosius

Parapijiečiai

neskaudėjo, nes nebuvo su tuo susijęs. Studijuoti teologiją man buvo įdomu ir prakilnu. Tie gražūs ir išmintingi studijų dalykai visai nesiderino su nepažįstamų žmonių nesutarimais. Jau buvau, berods, antrame kurse, kai pirmą kartą savo tetų bute sutikau Daliją. Dalija, kaip viena iš aktyvių parapijos lyderių, norėjo sužinoti mano nuomonę vienas ar kitais klausimais. Tuomet supratau, kad ko gero, praktinę teologiją bei teisę išmanau mažiau nei Dalija. Tuo metu Vilniaus parapijos ir visos Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios veiklą žlugdyti ir viskam vadovauti nuosekliai stengėsi vienas aferistas, palaikomas grupelės savo rėmėjų. Bažnyčioje prasidėjo neįtikėtini veiksmai, pavyzdžiui, planuotas visuotinis parapijos narių susirinkimas netikėtai prasideda anksčiau nei buvo skelbta, į jį susirenka tik reikiami žmonės. Taip pat įvykdavo neteisėti Sinodai, būdavo netikėtai keičiama Sinodo sesijų vieta. Lietuva neseniai demokratiniu apsisprendimu buvo iškovojusi

*Dalija
Drevinskaitė
Gudliauskienė
(1947–2025)*

nepriklausomybę, dauguma žmonių viltingai žvelgė į ateitį. Todėl, matydami tokias nedoras manipuliacijas, nemažai parapijiečių pasitraukė iš bažnyčios. Nedidelis parapijos branduolys išliko, kaip manau, būtent dėl Dalijos iniciatyvos ir nuolatinių pastangų išleisti parapijos laikraštį „Vilniaus reformatų žinios“, kuriame būdavo aprašomi svarbūs įvykiai, publikuojami istoriniai ir teologiniai straipsneliai. Būdamas studentu susipažinau su Kęstučiu Daugirdu ir Rimu Mikalaušku. Pradėjome kalbėtis ne apie studijas, bet apie bažnyčią ir jos bėdas. Po truputį susipažinau su bažnyčios žmonėmis. Nors veržiausi į gražias teorijas ir dvasinę ramybę, tačiau ilgainiui nusekiau paskui skaudžią praktiką teologijoje. Pabaigęs bakalauro studijas

jaučiausi jau susijęs su bažnyčia, ir išlaikęs bažnytinius egzaminus, buvau Biržuose ordinuotas į dvasininko tarnystę. Prsidėjusi mano tarnystė Vilniaus parapijoje, kaip prisimenu, buvo akylai prižiūrima Dalijos. Ji primindavo apie liturginių metų laikotarpiuose mažiau tinkamas giesmes, skubindavo baigti rašyti straipsnius ir darydavo daug kitų darbų.

Lietuvos ev. reformatų bažnyčioje situacija nuolatos blogėjo ir vieną sekmadienio rytą atėję į pamaldas radome užrakintas bažnyčios duris. Prie durų buvo prikabintas raštelis, jog bažnyčia yra „uždaryta dėl remonto“. Tokių veiksmų tikslas buvo vienintelis – išblaškyti likusius parapijos narius. Bet parapija išliko, meldėmės nuomoja-

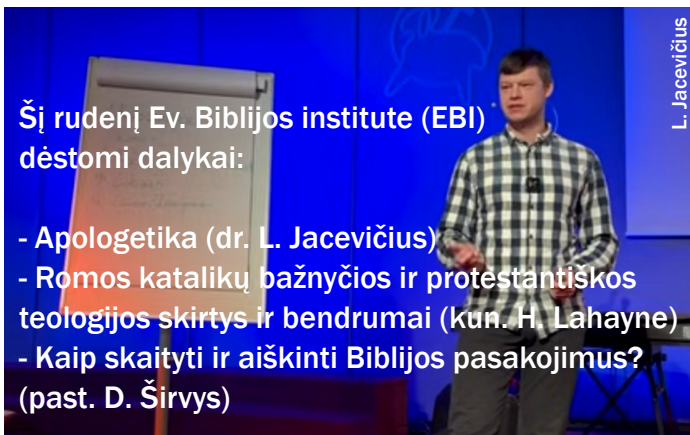
mose baptistų ir liuteronų bažnyčiose, susirinkimus, maldos pusryčius ir mokymus rengdavome kavinėse, Biblijos draugijos patalpose. Dalija visur dalyvaudavo ir nenutrūkstamai leido parapijos laikraštį. Po kelerių metų eilinio Sinodo metu Biržuose privačios saugos tarnybos pagalba buvo ir vėl pabandyta išūliai uždaryti bažnyčią „remontui“. Šį kartą Apvaizda parodė kelią iš bažnyčių ilgai varginusios krizės. Anksčiau

dėjome daug pastangų ir vilčių bandydami išspręsti teises problemas per Teisingumo ministeriją, dabar gi prasidėjo ilgas ir kruopštus teisinis procesas teismuose. Po aštuonerių metų Vilniaus parapija ne tik išliko, bet ir sugrįžo į savo bažnyčią. Savaime aišku, kad visuose svarbiausiose įvykiuose dalyvavo Dalija.

Dalija niekada nenuleisdavo rankų, buvo drąsi ir iniciatyvi. Rašė, užsiėmė leidyba, buvo seniūnė, Sinodo dalyvė, finansinės apyskaitos revizijos narė, koncertų ir psalmių seminaro organizatorė. Tačiau prisimenant Daliją, aš ją regiu ten, kur man buvo liūdna ir baisu, ji buvo šalia visuose nelengvuose išbandymuose, per kuriuos ėjo mūsų bažnyčia ir aš asmeniškai. Visada žinojau ir jutau jos palaikymą.

Birželio 6 dieną bažnyčioje vyko renginys „Prof. Konstantinui Galcauskui – 150“. Vilniuje gimęs kompozitorius, dirigentas, choro vadovas ir pedagogas 1918–1940 m. buvo Vilniaus reformatų bažnyčios vargonininkas ir giesmių reformatorius. Renginyje skambėjo K. Galcausko muzika, apie jo gyvenimą kalbėjo istorikas (LTMKM) Artūras Savko (nuotr.).

L. Jacevičius

Šį rudenį Ev. Biblijos institute (EBI) dėstomi dalykai:

- Apologetika (dr. L. Jacevičius)
- Romos katalikų bažnyčios ir protestantiškos teologijos skirtys ir bendrumai (kun. H. Lahayne)
- Kaip skaityti ir aiškinti Biblijos pasakojimus? (past. D. Širvys)

Paskaitos vyks VEB, Pilaitėje, 09 20, 10 18, 11 15, 12 20

ebinstitutas.lt

Kviečiame dalyvauti laisvu klausytoju arba žiūrėti paskaitų įrašus YouTube'e (VEB paskyroje)

Parapijos salėje, trečiadieniais, 18 val., vyksta Biblijos studijos.

Bažnyčioje galima įsigyti įvairiomis kalbomis išleistų Biblijos leidimų.

Visi jaunuoliai nuo 16 metų, reformatai ir nereformatai, kviečiami į jaunimo vakarus parapijos salėje. Nuo rugsėjo 18 d. rinksimės kas antrą ketvirtadienį 18.30 val. Rugsėjo ir spalio mėn. vyks kursas „3-2-1“.

Discovering life according to Jesus in 3-2-1

Kun. Glen Scrivener

321 is a course that invites you to see life the way Jesus does. It is designed to help you think about God, the world and yourself through immersive videos and thoughtful illustrations, presented by Glen Scrivener.

SPEAK LIFE 321

Pamaldos

Rugsėjis

09 06 11 val. Kun. H. Lahayne
Dubingiai

09 07 11 val. Kun. R. Stankevičius
Viešpaties Vakarienė

09 14 11 val. Kun. H. Lahayne

09 21 11 val. Kun. T. Šernas

09 28 11 val. Kun. H. Lahayne

Spalis

10 05 11 val. Kun. H. Lahayne
Viešpaties Vakarienė

10 12 11 val. Kun. R. Stankevičius

10 19 11 val. Kun. T. Šernas

10 26 11 val. Kun. H. Lahayne ir
past. D. Širvys (VEB)

Lapkritis

11 02 11 val. Kun. H. Lahayne
Reformacijos minėjimas
Viešpaties Vakarienė

11 09 11 val. Kun. R. Stankevičius

11 16 11 val. Kun. H. Lahayne

11 23 11 val. Kun. T. Šernas

11 30 11 val. Kun. H. Lahayne

Sekmadieninė mokyklėlė

Vaikams nuo 2 iki 12 metų. Renkamės
11 val. bažnyčioje, vad. R. Vaitiekūnienė
(0 685 372027)

Renginiai parapijos salėje

Biblijos studijos Trečiadieniais, 18 val., veda R. Lahayne (0 693 18844)

Ansamblio „Giesmė“ repeticijos Antradieniais, nuo rugsėjo 9 d., 18 val.,
vad. A. Nakienė (0 612 16421)

Tarnautojų mokymai (išpažinimo studijos) **09 12, 10 10** ir **11 14**, 18 val.

Jaunimo vakarai (16+) Ketvirtadieniais: **09 18, 10 02, 16** ir **30, 11 13** ir **27**,
18.30 val., Rugsėji ir spalį vyks kursas „321“ (angl. k.), veda klebonas

Parapija

Raštinė:

Pylimo g. 20–13, 01118 Vilnius

Seniūnų tarybos pirmininkas:

Kurat. Giedrius Vaitiekūnas
(0 698 14357), ggiedrius@yahoo.com

Pirmininko pavaduotoja: seniūnė
Ingrida Basijokienė (0 682 89659)

Ganytojai:

Kun. Holger Lahayne, klebonas (0 686
60684), holger.lahayne@gmail.com

Kun. Tomas Šernas, antrasis dvasininkas
(0 687 56846)

Kun. Raimondas Stankevičius,
Generalinis superintendentas
(0 655 43678)

Parama

Aukas galite pervesti į parapijos
sąskaitą: LT 30 7300 0100 8045 9270
„Swedbank“ AB

Raginame paremti bažnyčią
periodiniais pavedimais.